

رعایت اصول رویکرد زمینه‌گرا در طراحی مراکز اقامتی و گردشگری، پاسخی بر چگونگی معرفی خصوصیات منطقه‌ای و جذب توریسم در استان گیلان

تاریخ دریافت: ۹۹/۰۵/۲۸

تاریخ پذیرش: ۹۹/۰۶/۳۰

کد مقاله: ۲۲۳۱۱

ندا قنبری نژاد ناصری^{۱*}، فرزانه اسدی ملک جهان^۲

چکیده

امروزه به دلیل رشد روز افزون جمعیت و شهرنشینی و به طبع آن تغییر در الگوی کار و زندگی و فاصله گرفتن از طبیعت به عنوان بستری برای تأمین آسایش و آرامش روحی و فکری در زندگی مدرن امروزه، نیاز به تفریح و مسافرت را بیش از پیش افزایش داده است. از این رو توسعه مراکز اقامتی و گردشگری ضروری بوده و امری مهم در راستای حیات اجتماعی و فرهنگی شهرها می‌باشد. از طرفی دیگر در طراحی این مراکز توجه به رویکردهای خاص معماری می‌تواند در میزان موفقیت آن‌ها در جذب گردشگر تأثیر گذار باشد. امروزه یکی از مهم‌ترین مباحث در معماری، طراحی بنا براساس زمینه می‌باشد. این زمینه می‌تواند دارای ابعاد مختلفی از جمله اقلیمی، تاریخی، فعالیتی، فرهنگی-اجتماعی و ... باشد. رویکرد زمینه‌گرا در معماری علاوه بر پیوند طرح و زمینه و همچنین معرفی بهتر خصوصیات منطقه، منجر به جذب گردشگر بیش‌تر خواهد شد. در این مقاله هدف ارائه اصول زمینه‌گرایی و انطباق آن با معماری بومی گیلان بوده است تا در نهایت بتوان به جذب گردشگر در منطقه کمک کرد. روش تحقیق به صورت پژوهشی بوده و پس از شناخت رابطه و پیوند میان مراکز اقامتی و گردشگری و معماری زمینه‌گرا به بیان اهمیت و مزیت احداث چنین مراکزی با رویکرد زمینه‌گرایی پرداخته می‌شود. با شناخت اصول زمینه‌گرایی می‌توان از آن‌ها در هر منطقه‌ای، مطابق با شرایط اقلیمی، فرهنگی و اجتماعی استفاده نمود. یکی از مهم‌ترین نتایج به دست آمده از این مطالعات، بررسی رابطه میان چگونگی طراحی مراکز گردشگری و اقامتی و میزان تأثیر آن بر جذب گردشگر می‌باشد. که در نهایت این امر کمک شایانی به افزایش ارتباطات اجتماعی و زندگی گروهی و ثبت و انتقال فرهنگ‌ها می‌کند.

واژگان کلیدی: زمینه‌گرایی، معماری زمینه‌گرا، گردشگر، مراکز اقامتی و گردشگری.

۱- کارشناس ارشد معماری، دانشگاه علم و فرهنگ، موسسه آموزش عالی جهاد دانشگاهی واحد رشت (نویسنده مسئول)
Nega.ghanbarinejad@gmail.com

۲- استادیار، عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت